

Lag om ändring i byggnadslagen (1947: 385);

given Stockholms slott den 25 maj 1973.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 22 § byggnadslagen (1947: 385)² skall ha nedan angivna lydelse.

22 § Medför fastställd generalplan att pågående markanvändning avsevärt försvåras, äro markens ägare och innehavare av särskild rätt till marken berättigade till ersättning av kommunen för den skada de härigenom lida.

Ersättning kan bestämmas att utgå med visst årligt belopp, med rätt för såväl kommunen som markens ägare eller annan sakägare att erhålla omprövning vid ändrade förhållanden. Vad i fråga om ersättningen avtalats eller uppenbarligen förutsatts skola gälla mellan kommunen och sakägare gälla jämväl mot den som efter planens fastställande förvärvat sakägarens rätt till marken.

Uppkommer i fall som avses i första stycket synnerligt men vid användningen av fastighet som marken tillhör, är kommunen skyldig att lösa fastigheten.

Ersättning enligt första stycket på grund av att åtgärd som avses i 17 § första stycket icke får vidtagas utgår endast om det i den ordning som anges i 17 § andra stycket fastställts att åtgärden är av beskaffenhet att kunna väsentligt försvåra områdets användning för avsett ändamål. Motsvarande gäller i fråga om inlösen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1973.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 25 maj 1973.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

SVANTE LUNDKVIST
(Civildepartementet)

¹ Prop. 1973: 101, CU 21, rskr 219.

² Lagen omtryckt 1972: 775.

